

PROCES VERBAL

din 14.05.2018

**privind soluționarea contestațiilor formulate la testul grilă din cadrul simulării examenului de
licență din data de 10 mai 2018**

Analizând contestațiile depuse, comisia a constatat și hotărât următoarele:

A fost depusă o contestație cu privire la următoarele întrebări:

- întrebarea nr. 20 G1, 18 G2, 18 G3, 19 G4 (o contestație)
- întrebarea nr. 72 G1, 75 G2, 77 G3, 77 G4 (o contestație)
- întrebarea nr. 76 G1, 78 G2, 84 G3, 84 G4 (o contestație)

➤ **Cu referire la întrebarea nr. 20 G1, 18 G2, 18 G3, 19 G4**

Având în vedere că rezolvarea grilei presupunea aprecierea asupra unei chestiuni controversată în doctrină (distincția dintre simulația prin interpunere de persoane și mandatul fără reprezentare, respectiv participarea la simulație a terțului), așa cum, de altfel, rezultă și din bibliografia indicată (Liviu Pop, Ionuț-Florin Popa, Stelian Ioan Vidu, *Tratat elementar de drept civil. Obligațiile*, Editura Universul Juridic, București, 2015, p. 169), contestația urmează a fi admisă, cu consecința anulării întrebării și acordării punctajului aferent acesteia către toți candidații.

➤ **Cu referire la întrebarea nr. 72 G1, 75 G2, 77 G3, 77 G4**

Șantajul este o învinuire în al cărui conținut normativ, ca element ce intră în compunerea laturii subiective, se regăsește *scopul* dobândirii în mod injust a unui folos - nepatrimonial sau patrimonial - pentru sine sau pentru altul. Drept urmare, pentru constatarea existenței infracțiunii de șantaj, se impune ca prin acțiunea de constrângere comisă în concret de o persoană, aceasta să fi urmărit realizarea scopului de a dobândi, în mod injust, un folos (nepatrimonial sau patrimonial), pentru sine sau pentru o altă persoană.

Este de indicat faptul că, *potrivit poziției constante a doctrinei și practicii de specialitate în domeniul dreptului penal, atât a celui general, cât și a celui special* (opinie cu tradiție îndelungată în domeniu, corespunzătoare atât actualei reglementări penale, cât și celei anterioare), *inclusiunea în norma de incriminare a unui scop determinat califică forma de vinovăție de pe pozițiile căreia acționează făptuitorul, aceasta reducându-se doar la intenția directă*. Altfel spus, infractorul acționează având reprezentarea că prin fapta sa exercită o constrângere ilicită asupra persoanei vătămate, pentru a o determina să aibă o anumită conduită (să facă, să nu facă, să dea sau să sufere ceva) și urmărește producerea acestui rezultat, tocmai cu / în scopul de a dobândi în mod ilicit un anumit folos. În acest sens, este de sesizat că în doctrina juridică, în mod constant, este exprimată opinia potrivit căreia infracțiunea de șantaj se comite numai cu intenție directă (calificată prin scop).

În contestația formulată se invocă informații cuprinse într-o lucrare de specialitate despre care autorul contestației afirmă, în mod eronat, că s-ar regăsi în bibliografia comunicată pentru examen. Astfel, se invocă lucrarea V. Cioclei, *Drept penal, Partea specială, Infracțiuni contra persoanei și patrimoniului*, fără precizarea editurii sau a anului apariției, deși acestea reprezintă elemente de

individualizare imperios necesare pentru reperarea unei lucrări științifice. Este de observat că, potrivit informațiilor referitoare la tematica și bibliografia pentru examenul de licență (susținut la Facultatea de Drept din cadrul Univ. „Al. I. Cuza” din Iași, sesiunea iulie 2018 și februarie 2019, corespunzător tematicii și bibliografiei aplicabile și pentru simularea examenului de licență, care a avut loc în data de 10 mai 2018), niciuna dintre lucrările de specialitate în materia dreptului penal – partea specială, indicate la bibliografie, nu corespund descrierii respective. Singurele lucrări din lista în cauză semnate (și) de d-l. prof. univ. dr. V. Cioclei au denumiri distincte față de cea indicată de contestatar (anume: Valerian CIOCLEI ș.a., *Codul penal. Comentariu pe articole*, ediția a 2-a, Editura CH Beck București, 2016, și Valerian CIOCLEI, Cristina ROTARU, Andra-Roxana TRANDAFIR, *Drept penal – partea specială. Culegere de teste grilă*, Editura CH Beck, București, 2018).

Pentru toate motivele mai sus expuse, contestația la această întrebare este respinsă.

➤ **Cu referire la întrebarea nr. 76 G1, 78 G2, 84 G3, 84 G4**

Varianta de la lit. a) a grilei este corectă, deoarece descrie una dintre urmările vătămării corporale – potrivit art. 194 alin. 1 lit. c) C. pen. – la care face trimitere norma din art. 218 alin. 3 lit. e) C. pen., ca reprezentând un viol agravat.

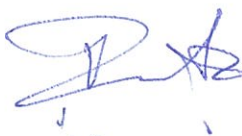
De asemenea, varianta de la lit. c) a grilei este corectă, deoarece, potrivit art. 218 alin. 3 lit. c) C. pen., violul se agravează când victima este un minor, așadar o persoană care nu a împlinit încă 18 ani. Or, persoanele care nu au împlinit încă vârsta de 16 ani sunt incluse în această categorie, a minorilor; așadar, fără dubiu, dacă o infracțiune de viol se comite asupra unei asemenea persoane, fapta se va încadra drept viol agravat. Date fiind cele indicate, existând două variante ale aceleiași grile care se pot aprecia, în mod rezonabil, ca fiind corecte, contestația se admite, cu consecința anulării întrebării și punctării răspunsului pentru toți candidații.

În concluzie, contestația formulată în legătură cu întrebările nr. 20 G1, 18 G2, 18 G3, 19 G4 și nr. 76 G1, 78 G2, 84 G3, 84 G4 este admisă, cu consecința anulării acestor întrebări și acordării punctajului corespunzător acestora tuturor candidaților, iar contestația la întrebarea nr. 72 G1, 75 G2, 77 G3, 77 G4 este respinsă.

COMISIA DE ANALIZĂ ȘI SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Președinte:

Conf. univ. dr. Septimiu Panainte

Membri:

Conf. univ. dr. Ioana-Maria Costea

Lect. univ. dr. Mihai Dunea

Lect. univ. dr. Nicolae-Horia Țiț

